24th July 1957] [Mr. Speaker]

Bill, 1957 (L.C. Bill No. 1 of 1957) as passed by the Legislative Council on the 23rd July, 1957 and signed by me for the concurrence of the Assembly.

In accordance with rule 130 of the Madras Council Rules, I transmit a copy of the Madras Electricity Undertakings (Acquisition) Amendment Bill, 1957 (L.A. Bill No. 2 of 1957) as passed and agreed to by the Council on the 23rd July 1957 without any amendment and signed by me."

Sri K. B. S. MANI : சபாநாயகர் அவர்களே, அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தின் " செனட்"டுக்கு சட்ட சபை அங்கத்தினர்கள் நியமனம் பற்றி தாங்கள் சற்று முன்பு அறிவித்தீர்கள். அந்த " செனட் "டுக்கு ஹரிஜன வகுப்பிலிருந்து யாராவது நியமனம் செய்யப்பட்டிருக்கிறாரா ? அப்படி நியமிக்கப்பட்டிருந்தால் யார் என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

Mr. SPEAKER : **The hon. member is too late.** தேர்தல் முடிந்து, யார் வெற்றி பெற்றார்கள் என்று நான் சொன்னேன். மற்ற விவரங்களுக்கு கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் அவருடைய தலைவர்களைக் கேட்டிருக்க வேண்டும்.

(iv) APPLICATION OF THE GUILLOTINE TO DEMANDS FOR GRANTS.

Mr. SPEAKER : Under sub-rule (3) of Rule 154 of the Assembly Rules, at 5 p.m. on the last day of the days allotted for the voting of Demands for Grants, every question necessary to dispose of all the outstanding matters in connexion with the Demands for Grants, including the motion for reduction of a Grant, if any, then under discussion, shall be put. As the House is now sitting from 9 a.m. to 2 p.m. the gulliotine will be applied exactly at 2 p.m.

III.—CALLING ATTENTION TO A MATTER OF URGENT PUBLIC IMPORTANCE UNDER RULE 40 OF THE ASSEMBLY RULES, VIZ., NON-REMISSION OF WET ASSESSMENT AND THE FORCEFUL SEIZURE OF VALUABLE PROPERTIES OF THE VILLAGERS OF KILUMATHUR IN PERAMBALUR TALUK BY THE GOVERNMENT.

Mr. SPEAKER : I have received notice from the hon. Member, Sri K. R. Viswanatham, that he will call attention to a matter of urgent public importance, viz., non-remission of wet assessment and the forceful seizure of valuable properties of the villagers of Kilumathur in Perambalur taluk by the Government. He will please explain the matter.

*** Sri K.R. VISWANATHAM :** தலைவர் அவர்களே, பெரம்பலூர் தாலூகாவிலுள்ள கீழுமத்தூர் என்னும் கிராமத்தில் உள்ள பாசன ஏரிக்குத் தண்ணீர் வரத்து-வாய்க்கால் 21 ஆண்டு காலமாக சரியில்லாத காரணத்தால், அந்த ஏரிக்குச் சரியாக தண்ணீர் வருவது இல்லை என்று அந்தக் கிராமமக்கள் ரெவினியூ இலாகாவுக்கும் மற்ற இலாக்காக்களுக்கும் புகார் செய்திருக்கிறார்கள். இந்த வரத்து-வாய்க்கால் வெள்ளாற்றிலிருந்து மணல் குரம்பு கட்டி, வெள்ளாற்றின் ஓரத்திலே கொண்டுவந்து, அத்தியூர் செல்லும் வாய்க்காலிலே பிரிவாக எடுத்துச் செல்லப்பட்டு வந்தது. அப்படி அத்தியூர் வாய்க்காலிலிருந்து " ரைட் ஆங்கில் " ஆக, செங்கோணமாகப் பிரிகின்றபோது, அடிக்கடி மணல் தூர்ந்து விடுகிறது. வருஷம் பூராவும் நாள் தோறும் மணல் எடுத்துக்கொண்டிருந்தால்தான் அந்த வாய்க்காலில் தண்ணீர் ஓட வழியிருக்கிறது. அப்படி ஓட முடியாத

காரணத்தால், 21 ஆண்டுகளாக அந்த வாய்க்கால் தூர்ந்து போயிருக்கிறது. அதனால் கீழ்மத்தூர் ஏரியிலிருந்து அந்த ஆயக்கட்டு நிலங்களுக்குப் பாசனவசதி இல்லாமல் இருந்தது. இதைப் பலமுறை சர்க்காருக்கு எடுத்துக் காட்டியும் எவ்வித நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படவில்லை.

இரண்டு ஆண்டு காலமாக அந்த ஊர் வாசிகள், சர்க்காருக்கு கிஸ்தி செலுத்தவில்லை. பாசன வசதி செய்யாமலிருந்து அங்கு புஞ்சைப் பயிர்கள் தான் செய்ய வசதிஇருந்தது : ஆனால் நஞ்சைத் தீர்வை மட்டும் வசூல் செய்து கொண்டிருந்தார்கள். இந்த இரண்டு பசலியிலும் அந்த ஊர் வாசிகள், "எங்களிடமிருந்து புஞ்சைத் தீர்வை வசூலிக்கவேண்டும். அல்லது வாய்க்காலைச் செப்பனிட்டுக் கொடுக்கவேண்டும்" என்று சொல்கிற முறையிலே "நாங்கள் நஞ்சைத் தீர்வை கொடுக்கமுடியாது" என்று இரண்டு ஆண்டு காலமாக கொடுக்காமல் வைத்திருந்தார்கள். கலெக்டர் அவர்கள் சென்று பார்த்து, அவர்களுடைய முறையீடு சரிதான் என்று ஒப்புக்கொண்டு, அதைப்பற்றி சிபார்சு செய்தார்கள். இருந்தாலும், ரெவினியூ போர்ட்டிலே கலெக்டர் செய்த சிபார்சை நிராகரித்துவிட்டார்கள். இரண்டு மாதங்களுக்கு முன்பு அந்த ஊருக்குச் சென்று கிஸ்தி வசூல் செய்யவேண்டுமென்ற முறையிலே அங்கிருந்த கிணறுகளிலே வைத்திருந்த பம்பு செட்டுகளையும், இன்ஜின்களையும் தூக்கி லாரியிலே திருச்சிக்குக் கொண்டுபோய் விட்டார்கள். அதனால் அந்தக் கிராம வாசிகள் மிகவும் வருந்துகிறார்கள், மிகவும் நஷ்டம் அடைந்திருக்கிறார்கள். சர்க்கார் தங்கள் குடிமக்களுக்காகச் செய்து கொடுக்கவேண்டிய இந்த வசதியைச் செய்து கொடுக்காத காரணத்தினால், அவர்களுக்கு மிகுந்த நஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறதென்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்வதோடு, இப்பொழுது அவர்களுக்கு முக்கியமாகச் செய்து கொடுக்கவேண்டியது—வெள்ளாற்றிலே ஒரு கல் குரம்பு கட்டிக் கொடுக்கவேண்டும். இரண்டாவது, அத்தியூருக்கு வருகிற வாய்க்காலிலிருந்து கீழமத்தூர் ஏரிக்கு வருகிற வாய்க்கால் செங்குத்தாகப் பிரிகின்றபடியினால், அதை இரண்டு பர்லாங்கு தூரம் மேற்கே தள்ளிப்போட்டு, இரண்டு வாய்க்கால்களிலுமே மணல் தூர்ந்து போகாமல், தண்ணீர் தானாக ஓடுவதற்கு வேண்டிய வழிகளைச் செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று நான் சர்க்காருக்குச் சொல்லிக் கொள்கின்றேன்.

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : The hon. Member refers specifically to the question of the failure of the Government to grant remission and the refusal of the whole village to pay kist. I would refer to the past background of the whole issue.

The ayacutdars of Kilumathur tank in Kilumathur village, Perambalur taluk, Tiruchirappalli district, put in petitions to the Collector of Tiruchirappalli in the year 1955 requesting the grant of remission of wet assessment on the wet lands registered as such stating that the tank did not get sufficient supply of water in proper time in fasli 1365, with the result that their crops were adversely affected and that they were not able to obtain normal yield from their lands. On this request, the Tahsildar, Perambalur, and the Junior Engineer, Public Works Department, jointly inspected the tank and its ayacut on 3rd February 1956. On that date, the tank had one week's supply of water and the condition of the crops was fair. The Tahsildar reported that the grievances of the ayacutdars, that they were disabled from securing normal yield of wet crop on account of shortage of supply of water, were not borne out by facts, that the cultivation of wet crops was not materially affected

24th July 1957] [Sri M. A. Manickavelu]

and that the outturn was also normal. As the ayacutdars were not eligible for remission under the Board's Standing Orders, no remission was granted. Subsequently, on a petition presented on behalf of the ayacutdars of Kilumathur tank, they were permitted to pay one-fourth of the kist due from them in respect of their lands immediately and to pay the balance within six months from the date of order. The time granted in the above order expired by 8th January 1957. But the ryots persisted in the non-payment of kist (i.e., the balance of three-fourth due for Fasli 1365) as well as the current instalment of the kist though demanded by the village officers. The Revenue Divisional Officer who visited the village advised the ryots to pay the arrears of Fasli 1365; but the villagers were adamant. Hence the Tahsildar and the Revenue Divisional Officer had no other go but to resort to the coercive processes provided for under the Revenue Recovery Act. Subsequently on 7th June 1957, the villagers requested time for one month to pay the arrears of kist due for Fasli 1365. As the time-limit applied for by them expired by 6th July 1957, the ryots of Kilumathur tank were advised to pay the kist due (arrear and current) without any further delay.

It will be seen from the above facts that remission of wet assessment is not called for, and consequently there has been no unlawful levy of kist in this case. The parties have been given ample time and facilities to pay the kist. When they persisted in non-payment wilfully, coercive steps have been resorted to, to realise the arrears.

IV.—ADJOURNMENT MOTION *RE* FAILURE OF THE GOVERNMENT TO KEEP LAW AND ORDER IN MUDUKALATHUR AREA.

MR. SPEAKER: I have received notice of an adjournment motion from the hon. Member Sri M. S. Selvarajan. It reads as follows:

"I intend to move the following adjournment motion, viz.:—

'The failure of the Government to keep law and order in Mudukalathur area in general as promised by the Hon. Minister for Home during the last bye-election to the Legislative Assembly at Mudukalathur and the inability of the Government to free nine Harijans from Kadamangalam near Perunali who were kidnapped, badly manhandled and kept in wrongful confinement since 18th July 1957 by the people of Sri Muthuramalinga Thevar.'"

Before I admit the motion, I would like the hon. Member to tell me how the matter is urgent.

SRI M. S. SELVARAJAN: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, மிக அவசர முக்கியத்துவமுள்ள இந்த விஷயத்தை . . .

MR. SPEAKER: கனம் அங்கத்தினர் சுருக்கமாகப் பேசவேண்டும். பிரச்னையின் முக்கியத்துவத்தை சுருக்கமாகக் கூறி உணர்த்தினால், பிரேரேபணையை எற்றுக்கொண்ட பிறகு, கனம் அங்கத்தினர் விவரமாகப் பேசலாம்.